

Gospodărirea rațională a pământului — datorie patriotică a întregului popor

Județul Cluj. Se lucrează la semănatul sfeclii de zahăr
Foto: C. CONSTANTIN

DEZBATEREA PUBLICĂ A PROIECTULUI DE LEGE CU PRI- VIRE LA APĂRAREA, CONSER- VAREA ȘI FOLOSIREA TERE- NURILOR AGRICOLE

Ing. AUREL FURFURICĂ
directorul Direcției Agricole
a județului Prahova

Hotărârea conducerii superioare de partid și de stat de a pune în discuție publică proiectul de lege privind apărarea, conservarea și folosirea terenurilor agricole, înțocmit de către Consiliul de Miniștri, a fost primită în rândurile specialiștilor noștri cu mult entuziasm. E o măsură de mare importanță pentru dezvoltarea agriculturii noastre socialiste. Ea vădește preocuparea strălucitoare pentru valorificarea tuturor mijloacelor și rezervelor patrimoniului național a fondului funciar.

Având în vedere caracterul industrial al județului nostru, pe raza căruia sînt amplasate și se construiesc continuu diferite obiective în industrie, anual sînt scoase din circuitul agricol suprafețe întinse de teren. Conducerea unor întreprinderi industriale pînă acum n-au respectat întotdeauna condițiile locale de scoatere a terenului din circuitul agricol, minimalizînd importanța acestui fapt. Voi face cîteva propuneri. Prima se referă la articolul 5. Pentru scoaterea din circuitul agrar a terenurilor arabile, cu pomii și vișii de vîie sau pe care s-au executat lucrări de îmbunătățiri funciare e nevoie de aprobarea prealabilă a Consiliului de Stat. Pentru celelalte categorii de terenuri se cere aprobarea Consiliului de Miniștri. Ce se întîmplă în cazurile cînd pentru amplasarea aceluiași obiectiv industrial se afectează un perimetru în cadrul căruia sînt cuprinse alți categorii de terenuri ce trebuie aprobate de Consiliul de Stat și dîntre cele ce solicită aprobarea Consiliului de Miniștri? Consider că ar fi util ca aprobarea în aceste cazuri să fie dată de un singur organ. În legătură cu aceasta am făcut și o observație legată de stabilirea unor termene precise cît mai scurte cu putință pentru obținerea aprobărilor respective de către beneficiar. Cu privire la articolul 8 sugerăm organelor în drept soluționarea problemelor terenurilor scoase temporar din circuitul agricol. Anume, în cazul nostru este vorba de terenurile scoase din circuitul agricol pentru amenajarea de către schelele petrolifere. Din suprafața totală folosită temporar, practic nu se pot reda în termenii prevăzuți și suprafețele ocupate cu hățarii. Propun ca pentru aceste suprafețe să se fixeze în mod special termene diferite de redare în circuitul agricol.

Privitor la prevederile articolului 10, doresc să fac, de

asemenia, o propunere. Bărmenul despăgubirilor privind culturile degradate în viitor să fie fixat de către organele centrale, evitîndu-se în acest fel eventualele nemulțumiri exprimate de cooperatori, nu rareori păgubiți prin prețurile mici primite.

ANTIP TOFAN

vice-președinte al Unității
tehnice de cooperativelor
agricole de producție Cluj

Lipsa unei legi ferme referitoare la apărarea, conservarea și folosirea terenurilor agricole a permis, mai ales în cazul construcțiilor unor obiective industriale, o risipă inutilă de terenuri folosite agricole. S-au întîmplat cazuri în care, deși s-a aprobat pentru o construcție o anumită suprafață, cei care executau lucrarea respectivă au depășit cu mult ceea ce li s-a dat, extinzîndu-se cu de la sine pe alte hectare care au fost răpîte pur și simplu pentru producția agricolă.

Așa s-a întîmplat cu antreprenorii frigorifice de la Bacău, unde, deși pentru construirea obiectivului a fost destinată o anumită suprafață, constructorii s-au întins mult peste ceea ce li-a fost dat, incluzînd în perimetrul întreprin-

derii spații mari și nefolosite, aparținătoare cooperativei agricole de producție Bacău. O altă situație de înfrîntă, e ocuparea terenurilor agricole înalte de obținerea aprobărilor legale ca și extinderea pe suprafețe mai mari decît cele destinate inițial. Firește că o asemenea situație e anormală. Protecția de lege pune capăt tuturor acestor practici păgubitoare, reglementînd într-un spirit profund realist și științific conservarea și folosirea unei importante părți a avuții naționale — pămîntul.

Ing. DUMITRU GĂINĂ
directorul Direcției agricole
a județului Bacău

Reprezentînd principalul mijloc de producție agricolă, pămîntul constituie, în același timp, și un bun național. Reglementarea prin lege a folosirii terenurilor agricole apare ca o necesitate strin-

(Continuare în pag. a III-a)

Ing. NICOLAE POPESCU

director general al Direcției Generale a fondului funciar
și organizării teritoriului

Evitarea risipei de pămînt, cultivarea întregii suprafețe de teren cu respectarea regulilor tehnice, reprezintă o înaltă datorie patriotică.

Datorită faptului că încă nu există o legislație completă privind la apărarea, conservarea și folosirea terenurilor agricole, s-au semnalat o serie de fenomene dăunătoare. De cele mai multe ori unitățile agricole, prin risipirea construcțiilor agrozootehnice în numeroase puncte, au scos din producția agricolă suprafețe de calitate cea mai bună. Alături, neaplicînd lucrări de ameliorare și prevenire a degradării, îndosebi prin pășuni și plantărilor vitipomicole, însemnate suprafețe au fost lăsate să se întlenească. Este cazul a numeroase unități din județele Vilcea, Caraș-Severin, Cluj și altele. Prin neutilizarea unor terenuri arabile din zonele de deal s-au pierdut însemnate suprafețe de teren arabil, care în perioada 1962—1967 au însumat circa 90 000 de hectare.

Sînt cunoscute pagubele deosebite de mari pe care le produce eroziunile din zonele de deal. Anual se pierd din această cauză

(Continuare în pag. a III-a)

Proletari din toate țările, uniți-vă!

Scînteia tineretului

ORGAN CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI COMUNIST

ANUL XXIV, SERIA II, NR. 5871 | 4 PAGINI — 30 BANI | VINERI 5 APRILIE 1968

Niciodată n-am dorit mai mult decît acum să posed mîcar o parte din talentul unui mare scriitor, pentru a putea spune cu cuvintele cele mai potrivite toate bucuriile, toate realizările și toate năzuințele, pe care ni le-au adus și ni le-a făcut posibilă cariera. Vraja ei m-a urmărit de cînd am început a-i desluși literele. Cuvîntul ei magic mi-a deschis toate ușile prin care au intrat, brusc, gîndurile omenirii de totdeauna și de pretutindeni. O carte veche, bună și frumoasă, o carte nouă,

tru a-i convinge de frumusețea și necesitatea ei.

Fiecare generație deschide ochii asupra lumii înconjurătoare, pe care o cunoaște în chip direct prin simțurile sale, potenate de experiența tuturor generațiilor care au precedat-o. Fără a se încheia practic rîcolodată în cursul existenței, acest contact cu lumea înconjurătoare riscă însă să rămînă limitat la un anumit empiricism, dacă copilul și tînrul nu are posibilitatea și mijloacele de a cunoaște, măcar în liniile sale

Omul cărții

Acad. Emil Condurachi

avîntată, îndrăzneată, bine scrisă, ne atrage ca un magnet. Prin ele trec în mintea și în simțirea noastră o parte din cîrmuirea experienței umane. Prin ele pătrund în mintea și în sensibilitatea noastră gîndurile altor oameni, ce au îmbrățișat și ne-au făcut înțeles temeiurile reale ale lumii și ale vieții noastre. Toată bogăția de simțămînte și de idei, pe care a adunat-o cu răbdare, adeseori cu sacrificii, de-a lungul veacurilor omenirea, pentru a se cunoaște pe sine și pentru a înfrînge și supune voinței sale forțele ostile din jurul său, sînt condensate în paginile cărților, asupra cărora s-au aplicat și se vor mai aplica cele mai strălucitoare minți ale înaintașilor și semenilor noștri.

Iată de ce aș fi dorit mai mult ca oricînd să am o fîrmă de talent, pentru a îndemna pe toți tinerii noștri să îndrăgească această minune a genului uman, care este cartea și pen-

mari, întreaga experiență a umanității, care a creat civilizația noastră, dacă omul dezvoltat nu continuă, cu altă capacitate de înțelegere, dar cu aceeași tenacitate, același interes pentru lumea înconjurătoare, pentru problemele ei și pentru rezultatele noi ce o îmbogățesc continuu. Fără de această cunoaștere, un tînr lăsat la voia întîmplărilor nu ar deveni numai o ființă limitată, dar și un invalid în mijlocul altor oameni. Cărțile sînt cel mai bun

(Continuare în pag. a III-a)

VIZITA ÎN FINLANDA A TOVARĂȘULUI ION GHEORGHE MAURER

HELSINKI 4 — Trimișii speciali Agerpres, Nicolae Ionescu și Mircea S. Ionescu, transmis: În continuarea vizitei în Finlanda, președintele Consiliului de Miniștri al României, Ion Gheorghe Maurer, însoțit de ministrul Afacerilor externe, Corneliu Mănescu, a fost joi dimineața oaspetele orașului Tampere, al doilea ca mărime din țară, important centru industrial.

Temperatura devine tot mai aspră, pe măsura înaintării spre nord.

Ajunși la Tampere, oaspeții poposesc mai întîi la primăria orașului, unde au fost salutați cu căldură de președintele Consiliului Municipal, Lauri Santamaki, și de primarul general al orașului, Erkki Lindfors.

După un scurt istoric făcut de primarul general al orașului, se vizitează această localitate.

Situat la confluența a două mari lacuri, Tampere, deși modern ca înfățișare, are o îndelungată istorie, fiind întemeiat în anul 1779 de regele Gustav al III-lea.

Conducîndu-i pe oaspeți pe principalele artere ale orașului,

(Continuare în pag. IV)

COMUNICAT

La invitația președintelui Consiliului de Stat, Nicolae Ceaușescu, președintele Republicii Somali, Dr. Abdirashid Ali Shermarke, împreună cu soția, va face o vizită oficială în Republica Socialistă România, între 15 și 19 aprilie 1968.

In așteptare...

Foto: C. DARIE

La Furnalul de 1700 metri cubi S-A APRINS FOCUL

GALAȚI (De la corespondentul nostru).

O veste de ultimă oră primită de constructorii Combinatului Siderurgic din Galați confirmă faptul că ansamblul pregărilor legate de apropiata intrare în funcțiune a furnalului de 1700 m.c. a ajuns în faza finală. Evenimentul elaborării șarjei inaugurale la acest prim furnal e precedat de aprinderea focului, eveniment consemnat în biografia furnalului ieri. Menținută un număr de zile ca va asigura usucarea zidăriei refractare, verificarea funcționării asamblate a instalațiilor de alimentare, rezistența la presiuni stabilite. Se află în faza corespunzătoare intrării în funcțiune și fabricile de aglomerare a minereului, fabrica de oxigen, prima magazină de henzi, precum și depozitele de materii prime și materiale.

CE AȘTEAPTĂ STUDENȚII

de la informările politico-ideologice

OPINII REZULTATE DINTR-UN SONDAJ LA ACADEMIA DE STUDII ECONOMICE DIN BUCUREȘTI

Un chestionar, solicitînd păreri, propunerii ale studenților Academiei de studii economice asupra celor prin care, activitățile organizației U.T.C. din acest institut pot răspunde mai mult dorințelor și preferințelor studenților, a vizat și referiri speciale la modul de organizare a informării pe teme politico-ideologice. Analiza acestor răspunsuri — circa 200, dar completate ca „fișe colective”, însemnînd opiniile unor grupuri de colegi — demonstrează concludent interesul deosebit pe care studenții îl au față de înțelegerea profundă, exactă, a politicii partidului și statului nostru, pentru cunoașterea problemelor actuale ale vieții economice, sociale și culturale din

țara noastră, a celor mai importante evenimente din viața politică internațională. Ele arată că și în acest fel, studenții doresc să înțelegre cît mai profund, structural, personalitățile lor de viitori specialiști pregătiți pentru a lucra

în domeniul cheie ale activității economice — cunoștințe cît mai bogate asupra problemelor practicei activității de edificare a socialismului în țara noastră. În același timp apare foarte clar precizat faptul că de la informările pe teme politico-ideologice, studenții așteaptă un răspuns superior prin volumul și calitatea informației — neapărat atrăgător expusă — valoros prin importanța sintezelor realizate și prin comentariul subtil nuanțat, cu referiri la semnificațiile, la importanța concretă pe care o au pentru țara noastră, pentru diferite domene

ION TRONAC

(Continuare în pag. a III-a)

O COMPETIȚIE A SEZONULUI:

AMENAJAREA BAZELOR SPORTIVE

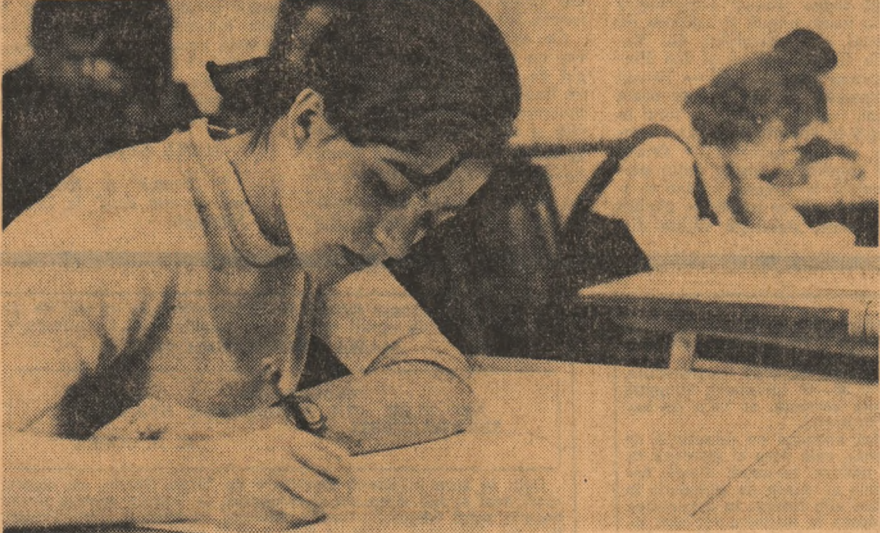
de prof. Gh. Vlădica

O condiție esențială pentru atragerea maselor, a tineretului cu precădere, la practicarea exercițiilor fizice și dezvoltarea sportului de performanță, o constituie, fără îndoială, sporirea corespunzătoare a numărului de construcții și baze sportive, săli pentru sport, locuri de joacă pentru copii, stranduri, patinoare și spații pentru antrenamente la diferite discipline. Alături de eforturile materiale ale statului pentru construirea de noi baze și terenuri sportive există și numeroase posibilități locale, care se pot valorifica mai ales pe calea participării tinerilor, a tuturor cetățenilor la construirea și amenajarea bazelor sportive.

Astfel, prin aplicarea hotărîrii Consiliului de Miniștri privitoare la desfășurarea acțiunilor de înscenare patriotică între orășe și între comune pentru înfrumusețarea și buna lor gospodărire, au fost obținute în anul 1967 rezultate deosebite de frumoase în ju-

dețele Timiș, Caraș — Severin și Arad. Consiliile populare în colaborare cu consiliile pentru educație fizică și sport, comitetele sindicale și comitetele U.T.C., au antrenat cetățenii, în primul rînd pe cei tineri, la efectuarea prin muncă patriotică și cu posibilități locale a unor lucrări în valoare de circa 2.400.000 lei pentru amenajarea a 57 diferite terenuri sportive în mediul urban și 96 în mediul rural.

(Continuare în pag. a III-a)

In sala de desen a Institutului politehnic din Brașov

Foto: C. CONSTANTIN

SA DISCU-

TAM DESPRE

- TINEREȚE,
- EDUCAȚIE,
- RĂSPUNDERI

Anunț matrimonial: Domn bine situat, Opel-Kapitan, apartament ultramodern, și ultra-serioasă, distins și cu studii serioase, cum tînră cumințe 21 ani, blondă (de preferință veșnică) pe care s-o iubesc în vederea unei situații prin căsă-

unei afecțioase și de durată căsnicii. A se găsi înainte de a răspunde zilnic între orele 16—17 și 19—20 telefon y.

Cele două anunțuri, gîndite în amănunt, și cu sentiment, ar fi putut apare la o posibilă

mică publicitate sub chenarul primelor zile a lui aprilie, amuzament! Pentru că...

La 2 aprilie 1967 el — domn bine situat, Opel-Kapitan, apartament ultramodern și ultra-central, distins și cu studii serioase și ea — tînră serioasă, demnă și cumințe, blondă, 21

ani, bacalaurată, funcționară apreciată și cu perspective — s-au cunoscut.

Distrușă și neajutorată, urmărîte de un blestemat de ghinion care se ține scări de omul emotiv, tîndu-i sfîntele și pioasele elanuri de față cumințe

și cinstită, ea dacă cunoaște un bărbat, după două întîlniri o abandonează pentru că este așa, incurabil de cumințe și cinstită. Și-atunci și-a rugat colega (alci povestea cu prietenul și cu nevola) Rosalinde Preda să-i facă cunoștință cu un bărbat. Și Rosalinde, firesc, după ce a

pus-o în temă cu vîrsta bărbatului — 57 ani — și după ce a primit răspunsul cîrpit „nu contează” i-a dus la vedere pe amîndoi. Suflet caritabil și binecuvîntat, a rămas să-i menajeze, la prima lor întîlnire,

de eventuale și tari emoții (mai ales pe el, mai ales pe ea). Impresia vizitei soțului, împărțită altei kolege: „cînd l-am văzut pe el, dacă n-ar fi fost de față Rosalinde, aș fi luat-o la fugă”.

Să nu ne grăbim: prima impresie nu e și ultima și omul

de obicei, se mai înseală, se înseală, el, unul copt d-apoi un copil de 21 ani. Pe 3 aprilie, asta a fost părea. Pe 6 aprilie „el mi-a dat cheile de la apartamentul „dumnealui”.

omul mai greșete, uneori e pripit, dar se emancipează, descoperă că de fapt prima impresie, acum după ce are cheile apartamentului, a fost nostimă, că de fapt ești nici nu s-a uitat la el, l-a văzut așa, cu priviri furisate, că de fapt el a fost galant, culant, și dragut, da, dragă a fost chiar reușit de dragut... Opel-Kapitan. Și cum norocul nu-ți suride decît o dată în viață ea, posesoarea a celui prenume fermecător și gales și captivant Voichita

NICOLAE ADAM
VARTAN ARACHELIAN

(Continuare în pag. a III-a)

LA CUTIA CU NOROACE

toric. A se prezenta numai oferte ferme: casa poștală X.

Tînră serioasă, demnă și cumințe, blondă, 21 ani, bacalaurată, funcționară apreciată și cu perspective ca domn, de preferință în elate, serios și decent și respectuos în vederea

de eventuala și tari emoții (mai ales pe el, mai ales pe ea). Impresia vizitei soțului, împărțită altei kolege: „cînd l-am văzut pe el, dacă n-ar fi fost de față Rosalinde, aș fi luat-o la fugă”.

Să nu ne grăbim: prima impresie nu e și ultima și omul

PROBLEME ALE ARTII PLASTICE ACTUALE

Un loc comun în viața noastră contemporană — comun și spectaculos în același timp — îl constituie arhitectura nouă, mai corect spus reconstrucția orașelor și satelor, care angajează un efort colectiv și întregul popor. Unele în istorie prin proporții și implicații sociale, altele din punct de vedere constructiv, sunt mai mult decât o simplă poliță trasă asupra confortului viitor, el înseamnă, în același timp, o angajare de lungă durată a cadrelor de vârstă, cu profunde și multiple urmări de psihologie colectivă, o importanță coordonată fiind aceea de natură estetică.

În ultimul timp numeroși autori au subliniat rolul tot mai important al arhitecturii în procesul de cristalizare a unei noi mentalități estetice, demonstrând că în epoca noastră există premise pentru o sinteză a artelor cu arhitectura.

Nu este, desigur, o noutate adevărată că în toate marile epoci de artă arhitectura determină alături de arhitectură și estetică ale monumentelor de arhitectură din epocile amintite, este lesne să ne convingem că, dincolo de crezul artistic comun — propriu deopotrivă arhitecturii, sculpturii și picturii — garanția unității de expresie a monumentelor a fost dată de ideea răspicată formulată a programului. Noiunea de program, binecunoscută în teoria arhitecturii, pare să fi fost mereu neglijată în epoca noastră, deși în fond ea poate împingi în cazul unor dezbateri de generoasă luciditate — câteva dintre sarcinile perene ale artelor de for public.

În ultimul timp, în coloanele ziarelor și principalelor săptămânale s-a vorbit destul de des despre funcția socială a artelor monumentale. Urmărită în paralel cu ceea ce s-a realizat în acest domeniu, discuția poate să nedumerească, pentru că, pe de o parte, s-ar părea că toată lumea este de acord că artele monumentale să fie investite cu sarcini ideatice de larg răspuns, dar, pe de altă parte, realitatea lucrărilor excoavate în anul din urmă arată o continuă scădere a preocupării pentru încălzirea de idei a acestora.

Sărăcirea efectivă pe planul ideilor, care poate fi observată în realizările recente ale artiștilor muraliști, pare să decurgă dintr-o înțelegere improprie a simbolicei artelor plastice cu arhitectura, din confruntarea acestora cu arhitectura modernă oțeză volum simplă, cu materiale noi a căror plasticitate face uneori de prisos intervenția unei decorații suplimentare. Arhitectura modernă a descoperit și pus în valoare frumusețea suprafețelor nude, al nomenclurii dirijate, introducând, totodată, în arsenalul mijloacelor sale obișnuite aerul și

vegetația. Interpretând prințipul exigențelor de ordin artistic ale arhitecturii noi, nu puține sînt acele care consideră că în cadrul edificiilor moderne nu sînt mai locuri reprezentării plastice cu caracter figurativ și că singura decorație murală pe care o poate suporta arhitectura secolului nostru este aceea abstractă sau, în general, nfigurativă. Viciul acestui fel de a raționa nu este greu de demonstrat. Este evitată ca totuși acea care gîndesc astfel — arhitecții sau artiștii plastici — pierd din vedere faptul că orice edificiu public, indiferent de destinație, răspunde unei necesități sociale și, prin urmare, el reclamă, în

afara îndeplinirii optime a sarcinilor de ordin funcțional, mijloace specifice de comunicare mentală și psihică pe plan artistic programul său fundamental.

Ne întoarcem, așadar, la problema programului în arhitectură. În societatea noastră al cărui țel suveran este desăvîșirea

sirea relațiilor dintre oameni, fiecare construcție apare ca un rezultat al muncii colective destinate binelui colectiv. Se construiesc numeroase școli, case de cultură, spitale etc., edificii funcționale dar determinate dar dintr-un program cu caracter figurativ și că singura decorație murală pe care o poate suporta arhitectura secolului nostru este aceea abstractă sau, în general, nfigurativă. Viciul acestui fel de a raționa nu este greu de demonstrat. Este evitată ca totuși acea care gîndesc astfel — arhitecții sau artiștii plastici — pierd din vedere faptul că orice edificiu public, indiferent de destinație, răspunde unei necesități sociale și, prin urmare, el reclamă, în

afara îndeplinirii optime a sarcinilor de ordin funcțional, mijloace specifice de comunicare mentală și psihică pe plan artistic programul său fundamental.

Ne întoarcem, așadar, la problema programului în arhitectură. În societatea noastră al cărui țel suveran este desăvîșirea

țivă. Dar problema reclamă pentru a fi soluționată pînă la capăt o lărgire de orizont și o nuanțare a sensurilor. Într-adevăr, dacă se are în vedere sarcinile sociale și edificii construite în anii socializării, nu poate fi neglijat caracterul lor programatic, înțelesul acestor ansambluri decorative.

Din considerarea tuturor acestor elemente, decurge cu necesitate logica ideea că edificii noastre nu pot fi lipsite de o anumită monumentalitate care să vorbească despre aspirațiile epocii socialiste, despre năzuințele nobile ale poporului român.

Scrisim aceste rânduri, știu că ele vor fi împintacite cu rezervă de către unii artiști pentru care arta contemporană se reduce la gest sau la simple speculații fără suport. I-aș întreba pe acești artiști dacă vreunul din ei își imaginează că pot exista opere autentice fără identitate, fără personalitate, fără istorie. Într-adevăr, să sper că nimeni nu va răspunde da. Dar, dacă pretindem unei opere să aibă personalitate, cu atât mai mult trebuie să pretindem acesteia eforturilor colective, marilor epoci istorice. Tată de ce nu se poate renunța, în numele unui subiectivism îngust, care în definitiv nu înțelegem incompatibilitate între arhitectura modernă și pictura figurativă.

gîndescă potență, cu nobilă structură, actual eroic al istoriei noastre contemporane. Orășel și țetele României, se reconstruiesc, se pogăzesc, se construiesc edificii destinate binelui public. În mod programatic, aceste edificii care o decorează vor respira larg, vor vorbi despre tot ce este al nostru. O asemenea decorație nu poate fi realizată folosind mijloace artistice perimate. Înșiși ideea de sinteză și arhitectură de simboliză cu arhitectura refuză o asemenea mezață. Artiștii de azi au în față o misiune dificilă, dar cu atât mai importantă, de a găsi formele de limbaj capabile să cuprindă căldura mesajului umanist al contemporaneității socialiste. În consens cu edificiile pe care le decorează, arta murală va trebui să răspundă unor complexe cerințe programatice.

Innobilată de gînduri înalte, prezentă în viață și participând la ea, arta murală, pe care edificiile o așteaptă, va trebui să cuprindă orizonturi mereu mai largi, educând în prim plan atenția oamenilor și faptă, îndemnat, năzuințe în care să se poată recunoaște viguroasă prezentă în istorie a poporului român.

Simboliză cu arhitectura, desigur, cu formele ei simple și pure, dar, deopotrivă, și simboliză cu actualitatea, cu înaltele comandamente ale realității. Pentru aceasta va trebui, cu consecvență, considerată ideea de program, valabilă în egală măsură pentru arhitect și pentru artiștii. Numai o artă programatică servită cu devotament și pasune poate să se ridice la înălțimile de perfecțiune și autenticitate comune valorilor de durată.

Mărturisesc că cele câteva pagini din „Baltagul” dramatizate de Alecu Ioan Ghilja pentru uzul teatrului școlar — nu mi-au displicut. Fiește că nu trebuie vorbit de la pretenții exagerate: nu avem în față o operă, un film, o realizare în accepțiunea foarte serioasă a termenului — deși „Baltagul” nu acceptă ușor „interjecții” lipsite de prudență. Omeneste corbina, ca se poate face în famă de oare din paginile acelea bătute în piatră curată și tare? Vizualizarea lui Sadoveanu și a fel de complexă ca o operație pe cord deschis. Ghilja și regiunea Lidia Ionescu au desecut acțiunea, ancheta, linia normală; o idee valabilă spre familiarizarea cu opera și n-avem de ce tăia firul în patru. Se poate spune că fiecare profesor bun de

CINEMATOGRAFE

● BELA: rulează la cinematograful Patria — orele 12,30; 16,15; 18,45, 21,15.

● CELE 3 NOPTI ALE UNEI IUBIRI: rulează la cinematograful Republic — orele: 9; 11,30; 14,15; 16,15; 18,45; 21,15.

● PENTRU CIŢIVA DOLARI IN PLUS: rulează la Luceafărul — orele: 9,15; 12,15; 15,15; 18,15; 20,45. Festival — orele: 9; 12; 15; 18; 21, Modern — orele: 9; 11,30; 14; 16,30; 19; 21,30.

● TOM SI JERRY: r-ulează la Capitol — orele: 9; 10,45; 12,30; 14,15.

● TOPKAI: rulează la Bucureşti — orele: 9; 11,15; 13,45; 16,15; 18,45, 21,15.

● NOAPTEA NUNTII IN PLOAIE: rulează la Capitol — orele: 16,15; 18,30; 20,45. A la — orele: 8,45; 10,45; 12,45; 14,45; 16,45; 18,45; 20,30.

● BĂPIREA FECCIOARELOR: rulează la Fenix — orele: 8,45; 11; 12,15; 13,30; 14,45; 20, Excelsior — orele: 8,45; 12; 14,15; 16,30; 18,45; 21, Melodia — orele: 8; 11,15; 13,30; 16; 18,30; 20,45. Gloria — orele: 9; 11,15; 13,30; 16; 18,15; 20,30.

● HOCUS POCUS: rulează la Victoria — orele: 9; 11,15; 13,30; 16; 18,30; 20,45.

● SĂLUTUL LA PINDA: rulează la Lumina — orele: 9,15; 11,30; 13,45; 16; 18,30; 20,40. Gălbenele — orele: 10; 13,30; 16; 20,30. Flămânza — orele: 9; 11,15; 13,30; 16; 18,15; 20,30.

● CELE TREI NOPTI ALE UNEI IUBIRI: rulează la Centru — orele: 9; 11,15; 13,30; 16,45; 18; 20,30.

● AM ÎNTELIMIT TIGANI — orele: 15,30; 18; 20,30, duminică matineu ora 10, Drumul Scrii — orele: 9; 11,15; 13,30; 16,45; 18; 20,30.

● TOM SI JERRY: rulează la Doina — orele: 9; 10,30; 12; 13,30; 15; 18; 20,30.

● CU FOATĂ VITEZĂ ÎNAINTE: rulează la Grivița — orele: 9; 11,15; 13,30; 16; 18,15; 20,30.

● LEUL AFRICAN: rulează la Aurora — orele: 9,30; 11,30; 13,45; 16; 18,15; 20,30, Dacla — orele: 9,17 în continuare: 18; 21, Înfrăţirea — orele: 10; 16; 18,15; 20,30.

● CAUTĂTI IDOLUL: rulează la Buceşti — orele: 15,30; 18; 20,30, Vitorul — orele: 15,30; 18; 20,30.

● EROI DE LA TELEMARK: rulează la Buceşti — orele: 9,15; 11,15; 13,15; 15,15; 17,15; 19,15; 21,15; 23,15.

● FLORESCA — orele: 10; 12,30; 15; 18; 20,30.

● POST SEZON: rulează la Unirea — orele: 15,15; 17,45; 20,15.

● UN IDIOT LA PARIS: rulează la Mosilor — orele: 13,30; 16; 18,30.

● LUMEA NEBUNA, NEBUNA, NEBUNA: rulează la Lira — orele: 16; 19,30, Mioriza — orele: 9,30; 13; 16,30; 19,45.

● O SUTĂ UNU DALMATIENI: rulează la Cotroceni — orele: 15,30; 18; 20,30, matineu ora 10.

● RESTEMUL RUBINULUI: rulează la Volga — orele: 9,30-14 în continuare, 16,15; 18,30; 20,45.

● MUZICANTUL: rulează la Popular — orele: 15,30; 18; 20,30.

● ÎMPUSCĂTURI PE PORTATIV: rulează la Muzica — orele: 15,30; 18; 20,30.

● UN BARBET SI O FEMEIE: rulează la Progresul — orele: 15,30; 18; 20,30.

PROGRAMUL IN ARTELE DE FOR PUBLIC

reduc la gest sau la simple speculații fără suport. I-aș întreba pe acești artiști dacă vreunul din ei își imaginează că pot exista opere autentice fără identitate, fără personalitate, fără istorie. Într-adevăr, să sper că nimeni nu va răspunde da. Dar, dacă pretindem unei opere să aibă personalitate, cu atât mai mult trebuie să pretindem acesteia eforturilor colective, marilor epoci istorice. Tată de ce nu se poate renunța, în numele unui subiectivism îngust, care în definitiv nu înțelegem incompatibilitate între arhitectura modernă și pictura figurativă.

NOTE DE LECTOR

Ovidiu Papadima: KLEIST

Monografia „Kleist” e mai mult decât o carte de simplă informare și documentare. Autorul ei, Ovidiu Papadima, desigur nu-și desmințe nici ai reținuturile de temut bibliograf, dar valoarea acestei ultime lucrări o aflăm mai ales în spiritul ei superior interpretativ. Într-adevăr, monografia „Kleist”, se naste dintr-o înțelegere și o conștiință ca un răspuns sigur, minutuos argumentat.

Este explicabil, oare, insuficiența ecou al operei lui Kleist în epoca sa, și în neprietățile reclamate de insistența de modern, ca un precursor?

Iată principii interogative al lucrării lui Ov. Papadima, formulat în prefață, iar toată aplicația sa asupra vieții și operei lui Kleist tinde să releva temerurile acestei masive resurrecții a scriitorului german în secolul nostru.

Ca o consecință, se poate remarca severa arhitectură a monografiei, o unitate a detaliilor, a ideilor, a argumentelor aproape neobisnuită pentru o lucrare de istorie literară.

Faptul se poate probea cu indicații concrete. Începînd, de exemplu, analiza operei lui Kleist cu tragedia „Robert Guiskard”, Ov. Papadima încalcă procedeul cercetării cronologice, aflat de obicei în simpatia istoricilor literari. O face motivînd, indiscutabil just, că desi nu e prima piesă a lui Kleist, „Robert Guiskard” e totuși prima în care se manifestă intenția inovatoare a scriitorului și principiile lui creatoare, inedite în epocă, dar îndrăznește tinînd peste vremuri în o cludată, perfectă coadăptare cu sensibilitatea noastră a secolului al XX-lea.

Important e aici — spune autorul monografiei — că încă de la început, de la primele opere Kleist se compoarta ca o personalitate distinctă de marile lui contemporani — Goethe, Schiller, chiar de romanticii Tieck, Novalis... Celelalte piese mai ales „Käthehen din Hellbronn”, „Amphitruon”, „Penthesilea”, „Estimul lui Hermann”, „Prințul de Hamburg” — îl reprezintă pe Kleist integral. În analiza lor, cercetătorul se dovedeste un virtuoz al exegezei literare: aspecte înaltiste, sentimentalistice, romantice sînt ușor sesizate și disociate, iar dincolo de aceste semne ale epocii sînt relevate cu precizie elementele originale, proprii numai lui Kleist și care-l fac, peste un secol și jumătate coranant cu gustul literar al vremii noastre.

În virtutea aceluiași gust și capitolul consacrat biografiei lui Kleist e conceput de Ov. Papadima nu în stilul obișnuit al biografiilor, ci într-o formulă mai adecvată cu demonstrația sa. Ni se oferă, de fapt un portret psihologic al lui Kleist, așa cum se conturează din corespondența lui, singurul izvor pe care-l folosește Ov. Papadima și singurul pe care-l consideră precis.

Monografia „Kleist” poate fi socotită ca o lucrare reprezentativă pentru critica noastră actuală, care, în proces de maturizare, simte tentația de a-și extinde ca instrumente nu numai asupra literaturii naționale, dar și pe subiecte din literatura universală.

MARIAN VASILE

Este o curiozitate a Teatrului Național faptul că, pentru a cîștiga marelui public, nu încearcă drumul mai firesc și mai frecvent al lucrărilor contemporane, ci procedează cu logica cea mai simplă cu putință, relinșd succese ale teatrului „de pe timpuri”. Dacă ar fi vorba de actualizări, operația n-ar fi lipsită de interes, poate chiar de o anumite ispită a inteligenței. Fie cu malitie, fie cu subtilă comprehensiune, s-ar putea afirma prin spectacole în spirit modern o perspectivă înedită asupra lucrărilor înșei sau asupra carierei lor teatrale. Dar nu așa ceva urmărește Teatrul Național: stăruie sa nu actualizeze ci pur și simplu reediteze niște vechi spectacole. Nici „Topaze” nici „Heidelbergul de altădată” nu dovedesc vreo perspectivă critică originală. Piese vechi, atitudini vechi.

Nu s-ar putea afirma că „Topaze” de Marcel Pagnol e o piesă definitiv ieșită din uzul spectacular. Pagnol e și pentru publicul de azi spiritual, verva lui ce combină îndrăzneala și urbanitatea cu o măiestrie tipică galică, cucesute și azi în ciuda mediocrității de fond a inteligenței care o manifestă, în ciuda modestiei ambițiilor artistice. Acest autor plin de spirit a cîștigat o foarte largă notorietate cu o comedie facilă, lipsită de semnificații a dincii atît în ordinea ideilor cit și în a artei comediografice. Despre puterea devenită într-adevăr „axiologică” a banului, despre marii bândiți moderni și mecanismele afacerilor veroase, s-a vorbit foarte mult în literatura comică, de foarte multe ori cu un sarcasm și o virulență satirică antremînd mult mai amplu energie interioare; incizile efectuate în structura epocii au fost adesea mult mai adînci și mai grave, luciditatea și revolta ce le-au în-

soțit s-au exprimat mai puțin canonic.

E destul de împede faptul că nici în epoca sa „Topaze” n-a putut înșema o izbucnire de forță nouă, intelectuală și dramatică. E sigur că trebuie să fim mai circumspecți față de carierele lucrărilor, față de șansa proporții între personaje, reduce partenerul de interpretare la rolul de debitor de replici, deci la totală tăcere artistică. E adevărat că distribuția și prima responsabilă de acest proces de „poliarizare” artistică: alături de Gr. V. Birlic și Ion Fintescu — Valeria Nand, Janina Tomescu,

pretinde să devină un spectacol pentru tineri și despre tinerețe. Un cuplu blond năferic — el — print și frumos și trist, ea — hăngăit, frumoasă și virtuoasă, o deplîngere a obligațiilor sociale și o apologie a inimii: să fie oare acest glasul tinereții? Atît de puier sentimental? Piesa face elogiul studenției. Dar ce înseamnă studenția în piesă? Pîncerea încorporării, a chemezelor și cîntecelor, vocație azazel (so petrece, se bea, se cîntă „după fluter”), virtutea se măsoară în halbe, proeminenta se cîștigă prin vâjnic nesomn, „deviza e” „să ne trăim tinerețea” și accepția o foarte departe de a străvechului și etermului „carpe diem”. În mod sigur, „să ne trăim tinerețea” e o traducere foarte dubioasă și a mult citatului în piesă „gaudeamus”. E împede că Mevver — Forster interpretează destul de liber, dar în chip libertin, dictonale latine, transformîndu-le într-un fel de refrene de ospăt.

Lipsită de orice gravitate ideatică, etică și lirică, piesa mirează pe un sentimentalism și e inactuală. Cînd a se fi născut prinții nefericiți de a se fi născut prinții și nu hăngii? În ce an se plîngea la ultima îmbrățișare în scenă a protagoniștilor frumos îmbrăcați și pieplinați? Poate că într-adevăr, o dată, simpla mențiune și enumerare a orașelor universitare germane trezea o înțelegere lume de nostalgici. Cînd erau numele doar al Heidelbergului umplea de visuri? Or fi fost prezente atunci în vizurile acestor corădele, sepiile, berea, hanțele? Cine mai știe? Spectacolul de azi nu ne trezește decât nedumeriri și o mare suspiciune: Ce vremuri!

ILINA GRIGOROVICI
*) „Topaze” și „Heidelbergul de altădată” la Teatrul Național.

TOLERANȚELE REPERTORIULUI PIESE DE SUCCES

Cristina Bugeanu, Gh. Popovici-Poeraru nu puteau deveni decît foarte repede și total „nașteri”. Dar nimic nu dovedește pe parcursul spectacolului intenția de a scooperi cît de cît distanța dintre „maestri” și „trupă”. Decalajul este acceptat de regizori, de actori și, bineînțeles, foarte cînd, de public.

O piesă comună, o montare ce nu-și propune „revoluții”, raporturi nefrîgîți între actori și regie, deficiențe stridente de calitate și regim între interpreți. Teatrul Național își transformă zestrea în povară: acumularea de personalități artistice, de talente și experiență, de tradiție spectaculară, fără pastene înnoiri, se lasă tot mai vizibil dominată de niște puterice atente conservatoare.

Ce altă semnificație poate avea un spectacol ca „Heidelbergul de altădată”? Pentru autor ce nu înșeamă nimic pentru istoria literaturii, o melodramă educatoare și simplistă, amintirea unui zgomotos succes în epocă (postulat, s-ar zice, după un soi de scrutin al lacrimilor): „Heidelbergul de altădată”, cu această „fișă”

zile au năvălit asupra atelor din împrejurări, ca un stol de lăcuste o droale de agenți secreți din brigada d-lui Panaitescu.

MAMA UNUI HAIDUC
TELEGRAM AZI PLEC DIN MĂNĂSTREA NEAMTULUI SPRE RAUCEȘTI.
N. D. COCEA

Cam la zece kilometri depărtare de Tîrgu Neamț, pe coasta unui deal și sub streșina unui păduri, se întinde printre livezi bogate, satul Răucești. Casele, învelite cu stuf, dispar aproape în urma copacilor, astfel că dacă n-ai fi turta bisericii, rădîcind albă și înaltă la poalele dealului, n-ai ști că te afli în apropierea unui sat.

În locurile astea umbrite de păduri și răcorite de izvoare s-a născut Pantelimon. Casa lui e așezată pe stînga drumului care urcă coasta dealului, o casă scundă, cu acoperșul tras pe ochi, mai înalt și mai mare pe drumuri, doar le-am spune, obișnuiți peșemne în vremea din urmă cu oaspeți neașteptați, ne lătră de lîngă prispă fără să se dea la noi. Numai cînd ajungem în dreptul lor, apare în cadrul ușii, o femeie bătrînă, grăbovită, şirîndu-se de perete și uitîndu-se cu grijă și cu spaimă în jurul ei.

O întrebăm dacă ea e Catîncea, mama lui Pantelimon. Bătrîna (vezi figura alăturată) ne face semn cu capul că ea este și ne poartă înăuntru. Ne face loc să trecem, vine schiopătat în urma noastră și simt în privirea ei vîgă, tulburare, pierdută, groază de tot necunoscutii cari de săptămîni întregi se perîndă și s-au instalat în casa ei.

La Muzeul Etnografic din Rășinari

română își va sfîrși aleșii să nu citească „Baltagul” la televizor, ci să deschidă cartea, dacă n-au deschis-o pînă acum — ceea ce ar fi

rea era atenă, cîrșită, incomparabilă cu ceea ce știm că se întîmplă deobicei în dramaturgia asta pentru liceeni. Încă o dată am avut revelația puternicului potențial dramatic — mult prea rar folosit de regizorii noștri — care se ascunde în jocul Margaretei Pogonat. Cîteva gesturi, cîteva pauze, două-trei lumini în privire și o coră Vitoria și prin ni s-a împus fără echivoc.

În schimb, „Ecranul literar”, actualitatea literară pentru cei care au terminat de mult cu liceul și poate chiar cu facultatea — n-are nici un pic de viață, de haz, de har, e searbădă, statică și tot ce are pe lînga asta adjectivală. Pendulare mîntîm între informație rituoasă și ilustrație fără inspirație. Tăcere multă în jurul literaturii actuale și seculurii bînde față de clasici. Nici un fior, nici o scînteie. Și cite speranțe ne trezise un interviu-exemplar în acuitatea sa — cu Miron Radu Paraschivescu! Att de ușor se uită propriile succese? (Și-n altă ordine de idei: pentru ca un scriitor neîntîrit încă în fondul de aur al literaturii noastre actuale să intre totuși în focarul aparatelor să fie și doctor și pictor — cum s-a întîmplat de cînd? Prin a căstăia conștient, firește, talentul celui prezentat „Simpla” calitate de scriitor — fără alte adăsururi nu poate trezi interesul studioului? N-am mai văzut un debutant sau un scriitor „în plină eferescență creatoare” — cum se zice — de nu știu cînd. Trebuie să fie și cosmomanuși — alfel nu „trece” ecranul?). Simbătă seara, o emisiune muzicală pe o idee foarte bună — „Melodii ochi pe ritmurii noi” — s-a epuizat inspirația de la prima secvență după care a murit cu bun gust în banalitate și stereotip de aparat și dans modern.

Duminică, n-am înțeles „Varietățile de 1 aprilie” (emisiune fără autor, fără regie, fără operator). De întâi aprilie parcă se spunea că oamenii rîd și au multă fantezie. Sala era de gheață, nu din vina ei, aplauzele se declanșau greu, și asta nu e rău? Să fie de cină „Cerbul de aur”?

În prîncipia „Cosminului, fiul de zimbru” — incheiat rapid după al treilea episod, ca un boxeur amator care nu poate ține mai mult de trei reprize — se pare că Pălfîm, confrătat de la „Cazeta literară”, a avut dreptate să-l privească rece și rezecat de la bun început. Noi, după primul episod, am bănut prea încredințori din palma, afirmînd speranța că vom avea un serial care-și va face datoria onorabilă de serial. N-a fost să fie așa și luăm păcatul optimismului asupra noastră.

Cum au bătut o jandarm

Ca s-o asigur și s-o liniștesc, îi spun că nu sînt nici jandarmii nici poliștii. Îmi am venit să afiu de la dînsa unul din secolu-sau, ci că sînt trimis de un ziar mare din București să văd ce se mai petrece printre partea locului.

Bătrîna are aerul că mă ascultă cu atenție, mă aprobă, dar înteleg bine că nu mă crede. Numai după ce scot Dimineața cu fotografia mea și l-o arăt că se încredințează că n-o mint, mama lui Pantelimon răstăuie usurată, două lacrimi mari și grele i se preling pe obraji și interupt, printre sughituri, îmi spune: — Am auzit și eu de venirea d-tră. Da' să nu te superi mîică. Nu te cunoaștem. Și am crezut și eu că sînteli tot unul din aceia care nu știu decît să mă cudeuți și să mă bătă.

O întreb mirat: — Cum? Te-ai bătut cineva?

1) Setul Siguranței Generale a Statului.
2) N. D. Cocea — „Dimineața”, 13-14 august 1911.
3) De altfel, cu cîteva zile înainte (10 august), N. D. Cocea mai vorbise despre ea: Am arătat la timp că mama lui Pantelimon trăiește în Răucești, la casa ei din marginea pădurii. Împreună cu fiul ei mai mic, Nicolai, în vîrstă de 18 ani. Am mai adăugat că femeia aceasta, deși la apusul vieții date, este de o inteligență și îndrăzneală uimitoare. Dinna n-a vrut să dea nici o lămînire asupra fiului ei cel mare. La toate întrebările ce i se puneau, răspundea scurt și totuși: — Nu știu nimic, nu l-am văzut, nu știu unde e, că de mult lipsește de acasă. Fata de această atitudine, autoritățile au cîștigat arestarea ei. Numita a fost ridicată de jandarmi de la locuința ei din Răucești, împreună cu fiul ei cel mai mic și aduși la secția din Neamț. Bătrîna a vrut să continue cu sistemul de a păstra neștiutul de altădată. Aici însă lucrurile au fost luate mai în serios. Femeia a văzut în cele din urmă că nu-i de glumit cu jandarmii, că dă... prea au fost zăpăciți și puși pe muncă de cînd cu urmărirea lui Pantelimon! Femeia s-a convins că nu mai merge, nu de zila, dar s-a convins că reprezentanții forței publice ar putea să-i verse asupra ei tot neacuzat de pe suflet și atunci... să te ferească D-zeu! Așa fiind, mama lui Pantelimon a început să-și dezlege limba... — Da... este adevărat. Toader a fost acuzat trei zile acasă, s-a schimbat de rufe, s-a spălat, iar la urmă s-a bărbierit. Am mai stat cu el puțin de vorbă și s-a preștat să plece. M-am sărutat zîndu-mi: Acuma, mîică, te ține în cătușă! Nu știu dacă te-o mai vedea, căci sînt urmărit de-a binelea. A plecat. Unde? Nu știu.

17.30 Pentru cei mici: Ciopliții în lemn, Transmisivitate de la Muzeul Satului. Filmul de desene animate „Aventurile lui Joe”.

18.00 Drumuri și popasuri — emisiune turistică.

18.30 Curs de limba rusă (lecții de gramatică și vocabular).

19.00 Tîlcure — înțelegere a portiei cunoașterii „Albatros — revistă literară” pentru tineret.

20.00 Studioul muzical.

20.40 Tîlcure profesionalilor.

21.00 Reflector.

21.15 Film științific-fantastic: „Vinătorul de aer”.

(Urmare în numărul nostru de MARTI)

MIHAI STOIAN

Reabilitarea unui haiduc

PANTELIMON

UN HAIDUC ÎN SECOLUL XX? (VERSIUNE PRESCURTATĂ)

REZUMAT

MOLDOVA. Anul 1911. Haiducul Pantelimon e urmărit de jandarmii rurali, de poliștii și de agenții secreți veniți tocmai de la București. Fără succes, N. D. Cocea, reporterul pe care „Dimineața” l-a trimis în căutare la Pantelimon, își conștină, firește, investigațiile, în satul natal al haiducului. (Continuă citirea textului din „Dimineața” 12 august 1911).

Oricît s-ar părea de inocente glumele și aparițiile astea de bande apocripice, de fapt ele îngreunează enorm de mult activitatea autorităților.

Jandarmii nu mai pot, nu mai știu să deosebască știrile false de cele adevărate. Nu sînt un prieten al jandarmilor. La București credeam bucuros că jandarmii erau de vină de cîte

ori Pantelimon le scapa printră degete. Aci m-am convins însă de dificultățile intrapînării și de sădă minunații noștri jandarmi nu sînt de lăudat, în orice caz sînt scurabili.

Glumele onora, știrile false ale altora, pădurile neștrăbătute, întinse neîntrerupt pe o lungime de 30-40 kilometri, simpatia sâtenilor pentru bândiți și inteligența acestuia, ar veni de hac și la altele de jandarmii de cum sînt al noștri.

În general, pădurile sînt o piedică aproape cu neputință de învins. De cum ieși din Tîrgu Neamț, cale de-o zi întînd de mers pe jos, se întinde o singură pădure, seculară, densă, neștrăbătută decît de poteci singurace și tăiate de prăpăști în fundul cărora cineva poate sta ascuns zile întregi în apropierea potecilor. La poalele pădurilor și adesea în mijlocul lor sînt situate cea mai mare parte din circumiile și hanurile sătești. Am vizitat așeză unu din hanurile astea. Intrarea e la drum, îndărătul hanului e grajdul și poarta care dă direct în pădure. Astfel că, chiar dacă potecile ar prînde de veste și ar năvăli în han, Pantelimon ar avea tot timpul să încalce un cal și să dispară în întunecorul codrului. Firește că eventualitatea asta n-ar putea să aibă loc decît cu complicitatea haagiului, Or, din cîte am vorbit pînă acum, cu sîtenii și cu doi-trei vecinătăți, e fără doar și poate că aceștia privesc cu simpatie și simpatie pe cît pot activitatea lui Pantelimon. Nu poți scoate un cuvînt de la dînsii care ar putea să fie în paguba bânditului. E destul să le pui cea mai vagă întrebare ca să devină imediat bănuțori.

Nu știu, n-au văzut, n-au auzit nimic. Numai după ce scoțeam ziarul Dimineața și le dovedeam cu cartea de corespondență că nu sînt nici j

de peste hotare

VIZITA ÎN FINLANDA

A TOVARĂȘULUI ION GHEORGHE MAURER

(Urmare din pag. 1)

primarul acestei localități și înfruntăzându-se cu cei care nu înțeleg încă deplin industria grea, chimică, ușoară — circa 30 la sută din industria textilă a țării.

În cursul vizitei în orașul Tampere, premierul român și ministrul afacerilor externe remarca modul ingenios de rezolvare a problemelor de urbanistică, de construcții social-culturale, felicitând pe edilul orașului pentru rezultatele obținute în acest domeniu.

După vizitarea orașului, primarul din Tampere a oferit un dejun în onoarea premierului român și a ministrului afacerilor externe.

De la Tampere, oaspeții ro-

mâni au plecat la Valkeakoski, un puternic centru industrial unde au fost salutați de primarul orașului K. Dahl și de numeroși locuitori.

Premierul român și persoanele oficiale care îl însoțeau au făcut cunoștință cu activitatea a două din principalele întreprinderi ale comunității: „Sateri” — fabrica de rețea și Uzinele de celuloză și hârtie, înfrunțându-se cu deosebită căldură de reprezentanții ai conducerii întreprinderii și ai celor două întreprinderi, primul ministru român, ministrul afacerilor externe și celelalte persoane oficiale, au fost conduși prin principalele sectoare de producție, primind ample explicații cu privire la creșterea producției și folosirea unor procedee tehnologice noi.

Sentimentele de stimă și prietenie ale poporului finlandez față de poporul român s-au manifestat și la Valkeakoski, ca și în celelalte locuri vizitate, cu deosebită pregnanță, găsindu-se cele mai variate forme de expresie: la primărie a fost organizată o vitrină cu cărți, discuri, albume cu reproduceri ale operelor de artă, plante turistice din România; la fabrica de hârtie sintetică, într-un din secțiile de producție, bobinele cu fire aveau culorile tricolorului românesc.

În seara aceleiași zile, oaspeții români s-au înnoptat la Helsinki. În această călătorie prin țară ei au fost însoțiți de Vaino Leskinen, ministrul industriei, de reprezentanții ai M.A.E. și de ambasadorii celor două țări.

Puternicul ecou al declarației guvernului R. D. Vietnam

NEW YORK 4 (Agerpres). Secretarul general al O.N.U. a salutat declarația guvernului R.D. Vietnam care este gata să trimite reprezentanți care să se întâlnească cu reprezentanții S.U.A. pentru a discuta încetarea luptelor.

În acest context, el a subliniat declarația președintelui Johnson că S.U.A. vor stabili contacte cu R.D. Vietnam pentru convorbiri.

Secretarul general al O.N.U. dorește să repete vechiul său convingere că nu are loc convorbiri utile la numai câteva zile după ce bombardamentele sau celelalte acte de război împotriva Vietnamului de nord vor lua sfârșit.

Secretarul general speră că aceste convorbiri vor reprezenta un prim pas pozitiv spre lichidarea tragicului conflict din Vietnam.

La participat, de asemenea, Corneliu Mănescu, ministrul afacerilor externe, N. I. Vancea, ambasadorul României la Helsinki, și celelalte persoane oficiale române.

În cursul zilei, care s-a desfășurat într-o atmosferă cordială, președintele Consiliului de Miniștri al României, Ion Gheorghe Maurer, și primul ministru al Finlandei, Mauno Koivisto, au rostit toasturi.

ul eforturile pentru găsirea unei soluții conflictului din Asia de sud-est.

COPENHAGA 4 (Agerpres). — Ministrul danez al afacerilor externe, Poul Harting, a declarat miercuri seara în parlament că întreaga lume trebuie să salute poziția exprimată de guvernul R. D. Vietnam în declarația transmisă de postul de radio Hanoi. La cererea ministrului, parlamentul a adoptat o moțiune în care cere inițierea unor noi măsuri susceptibile să pună capăt conflictului din Vietnam. Motiunea declară că încetarea necondiționată a bombardamentelor americane asupra R. D. Vietnam este necesară pentru a se ajunge la tratative.

Declarația președintelui Johnson

WASHINGTON 4 (Agerpres). — Președintele Johnson a declarat, miercuri seara, la postul de radio și televiziune americane că Statele Unite vor stabili contacte cu reprezentanții nord-vietnamezi pentru a discuta încetarea totală a bombardamentelor asupra R. D. Vietnam. El a anunțat că a acceptat o declarație după publicarea Declarației guvernului Republicii Democratice Vietnam, în care se arată că „guvernul R. D. Vietnam se declară dispus să numească un reprezentant care să stabilească contactul cu un reprezentant al S.U.A.”, pentru a hotărî împreună cu partea americană încetarea necondiționată a bombardamentelor S.U.A. și a altor acte de război împotriva R. D. Vietnam, astfel încât să poată începe convorbirile.

Johnson a anunțat de asemenea, că va pleca la Honolulu pentru a avea întrevăderi importante cu principalii săi reprezentanți din Vietnamul de sud.

„O atitudine care corespunde aspirațiilor de pace și independență ale popoarelor“

Comentariul ziarului „Nhan Dan“

Ziarul „Nhan Dan“ a publicat un editorial în legătură cu declarația guvernului Republicii Democratice Vietnam din 3 aprilie.

Arătând că propunerile cu privire la limitarea bombardamentelor americane au fost făcute de președintele Johnson într-un moment cind guvernul S.U.A. se află în dificultăți fără precedent provocate de războiul de agresiune din Vietnam, ziarul scrie că „administrarea americană și era imposibil să nu facă ceva. Contrar dorinței sale, Johnson ar trebui să limiteze războiul de distrugere împotriva R. D. Vietnam”. „Limitarea bombardamentelor, hotărâtă de președintele Johnson, nu răspunde cerințelor legitime ale poporului vietnamez, scrie editorialul. Noi cerem americanilor încetarea definitivă, completă și necondiționată a bombardamentelor și altor acte de război împotriva țării noastre”.

În ultimele zile însă scrie ziarul, în ciuda declarațiilor făcute, avioane americane au bombardat masiv regiuni populate din provincia Thanh Hoa, la circa 130 km sud de Hanoi, provocând numeroase pierderi de vieți omenești și pagube materiale. Totodată, aviația americană a continuat raidurile de recunoaștere deasupra teritoriului R. D. Vietnam. Pentru a dovedi că S.U.A. își îndeplinesc angajamentele față de guvernul de la Saigon, Johnson a hotărât să trimită în Vietnamul de sud încă 13.500 de soldați americani. Johnson continuă să ceară o „reciprocitate” la încetarea bombardamentelor asupra R. D. Vietnam, precum și la retragerea trupelor americane. Aceste două argumente au fost respinse cu hotărâre de poporul nostru”, scrie „Nhan Dan”. „Cerințele și acțiunile americanilor demonstrează că în ciuda eșecurilor lor, ei își continuă războiul de agresiune în Vietnam, iar hotărârile de a nu mai efectua decât „bombardamente limitate” este o manevră perfidă pentru a calma opinia publică internațională și americană”.

Ziarul amintește declarația din 3 aprilie a guvernului R. D. Vietnam, arătând că aceasta conține o poziție justă, exprimând corect atitudinea guvernului și poporului R. D. Vietnam. În declarație se arată că desi guvernul S.U.A. nu a răspuns serios și complet cerințelor legitime ale guvernului R. D. Vietnam, acesta se declară gata să numească un reprezentant pentru a lua contact cu reprezentantul Statelor Unite ca să determine

Ceea ce se întâmplă în Vietnam preocupă în cel mai înalt grad pe omenii care trăiesc pe toate continentele pentru că indiferent de distanțele geografice există părerea unanim acceptată și întru-totul întemeiată că evenimentele din această țară au vaste implicații pentru pacea nu numai în Asia de sud-est, ci și în lumea întreagă. Singele care curge în Vietnam, mormintele proaspete care împânzesc țara, ruinele care dezvăluie drama unor așezări umane nimicite de bombe răsculoase conștiința omenirii. Protestul împotriva agresiunii americane în Vietnam este exprimat energic pretutindeni, dezvăluind profunzimea sentimentelor de solidaritate cu un popor eroic, capabil de un admirabil spirit de sacrificiu în apărarea ființei naționale, în afirmarea dreptului la o existență demnă, liberă, făcând potrivit aspirațiilor sale.

Un viitor interes a suscitat în întreaga lume declarația guvernului Republicii Democratice Vietnam cu privire la „limitarea bombardamentelor” asupra Vietnamului de nord, document de o deosebită importanță, expresie a unei politici realiste. Declarația atrage atenția încă o dată asupra agresiunii comise de S.U.A. împotriva R. D. Vietnam, subliniind că lupta poporului vietnamez

continua bombardamentelor asupra unor zone întinse din această țară și prin trimiterea de noi trupe în Vietnam. Robert Kennedy atrage atenția că trebuie abandonată ideea obținerii unei victorii militare. Devine tot mai limpede pentru americanii iubitori de pace că soluționarea pasnică a conflictului vietnamez reclamă încetarea imediată, totală și necondiționată a TUTUROR bombardamentelor împotriva R. D. Vietnam. Alergerile preliminare din Wisconsin (care au marcat un remarcabil avans al senatorului McCarthy, critic vehement al politici oficiale) au fost interpretate ca o dovadă suplimentară a curentului de opinie publică favorabil curmării intervenției din Vietnam. Hotărârea președintelui Johnson de a nu mai solicita un nou mandat trebuie pusă în legătură directă cu tendințele pe care le manifestă cei care în toamnă vor păși în fața urnelor. Nu putem în privința aceasta să omitem comentariile celor care avertizează împotriva unei „strategii electorale”. Totuși, oricum, hotărârile anunțate la Casa Albă sînt o mărturie că politica oficială de acum privind Vietnamul — politica impuneri prin forță a unei formule convenabile Washingtonului — s-a împotmolit în mlaștinile însușecilor. Chiar și unii din aliații S.U.A., mem-

brari ai N.A.T.O. sau ai altor pacte, recomandă insistent luciditate, o atitudine mai conformă realității. Reacția Casei Albe a fost exprimată de președintele micuț seară cînd a declarat că S.U.A. vor stabili contacte cu reprezentanții nord-vietnamezi pentru a discuta încetarea totală a bombardamentelor asupra R. D. Vietnam. La ora cînd scriam aceste rânduri Johnson se îndreaptă spre Honolulu unde se va desfășura o importantă reuniune cu participarea reprezentanților S.U.A. la Saigon.

Poporul român, tinăra sa generație și-au manifestat profundă lor simpatie față de cauza justă a poporului vietnamez și au sprijinit-o multilateral, cu consecvență, din prima zi a luptei împotriva intervenției străine. În toate împrejurările, poporul român s-a dovedit a fi un prieten sincer al Vietnamului luptător. În aceste momente de o mare însemnătate pentru desfășurarea evenimentelor din Vietnam, exprimîndu-ne solidaritatea cu lupta poporului vietnamez, considerăm că o cerință pe deplin justificată, încetarea necondiționată a tuturor bombardamentelor asupra R. D. Vietnam, curmarea actelor de război ale S.U.A. în Vietnam. Satisfacerea de către guvernul american a acestei cerințe larg exprimată în lume ar însemna un pas important către o rezolvare pasnică a problemei vietnameze. Trupele americane și armatele țării satelite n-au ce căuta în Vietnam, ele trebuie să părăsească teritoriul acestei țări. Este momentul ca la Washington să se înțeleagă că politica agresivă a S.U.A. și-a atins scopul lumii întregi. Acordăm întregul nostru sprijin poziției R. D. Vietnam și F.N.E. din Vietnamul de sud, afirmîndu-ne odată mai mult convingerea că poporul vietnamez, trebuie lăsat să-și hotărască singur soarta fără nici un amestec din afară. Acest popor care a sîngerat din greu și care a făcut dovada eroismului său, are dreptul să trăiască în pace făcîndu-și un viitor potrivit cu năzuințele sale.

O expresie a politicii de pace și independență a R. D. Vietnam

În Vietnamul de sud și de asigurări oferite grupării falte a lui Thieu-Ky. Dificultățile politicii președintelui Johnson, impulsul ei prelungit au constrîns Casa Albă la un gest a cărui valoare abia urmează a fi evaluată. O deosebită prudență a caracterizat conținutul care au văzut lumina tiparului la începutul săptămînii, mai ales că bombe americane continuă să cadă din nou în cîțiva zeci de kilometri distanță de Hanoi (correspondentul agenției FRANCE PRESSE transmitea din Washington că „această penetrație profundă a aviației americane a provocat o mare emoție”). Pe bună dreptate, ziarul parizan LA NATION scria: „În actuala perioadă care se joacă și în care miza este pacea sau războiul s-a dus timpul aparențelor înșelătoare și al impresiilor false. Nu ajunge ca America să spună că dorește pace, ea trebuie să o realizeze”. Încetarea limitată a bombardamentelor nu satisface cerințele legitime ale poporului vietnamez, iar dacă S.U.A. doresc cu adevărat pacea în Vietnam este necesar să pună capăt necondiționat acțiunilor agresive pe care le întreprind, să înceteze deplin și definitiv bombardamentele asupra teritoriului nord-vietnamez.

Încetarea parțială a bombardamentelor (cu mult mai limitată decît însăș înțelegarea primelor informații din Washington) a fost urmată de măsuri ce nu pot fi apreciate ca o premiză la „dezescaladare”. Un membru al Comitetului mixt al seful de stat maior — citat de agenția ASSOCIATED PRESS — a declarat, în particular, că „este de părere că Statele Unite ar trebui să extindă și să intensifice războiul aerian împotriva nordului”. Acestea sunt lucruri de poziție (chiar dacă sînt „particulare”) contra-vinții de spirit a opiniei publice americane și vădese persistența unor forțe ostile oricărei formule pasnice. Numeroși oameni politici de prim rang și-au arătat acerbitatea față de încercările de a se bloca drumul spre convorbiri cu reprezentanții guvernului R. D. Vietnam prin

pentru independență a intrat într-o etapă nouă. În declarație se exprimă cerințe pe deplin justificate: „S.U.A. trebuie să pună capăt războiului agresiv din Vietnam, să retragă toate trupele americane și ale țării satelite din Vietnamul de sud și să lase poporul vietnamez să soluționeze singur problemele interne ale Vietnamului”. O bază justă pentru soluționarea politică a problemei vietnameze o reprezintă programul în patru puncte al guvernului R. D. Vietnam și programul politice al F.N.E. din Vietnamul de sud care sînt în deplină concordanță cu principalele prevederi ale acordurilor de la Geneva din 1954. R. D. Vietnam a subliniat în repetate rânduri, prin reprezentanții săi autorizați, că între R. D. Vietnam și S.U.A. convorbirile „vor începe de îndată ce Statele Unite dovedesc că au încetat intr-adevăr necondiționat bombardamentele și toate celelalte acțiuni de război împotriva R. D. Vietnam”.

După cum am mai informat pe cititorii noștri, duminică seara, președintele Johnson a anunțat „limitarea bombardamentelor” asupra Vietnamului de nord. Dar, concomitent, o parte importantă a teritoriului R. D. Vietnam — cea situată între paralelele 17 și 20 — continuă să fie atacată.

„Este evident că guvernul S.U.A. nu a satisfăcut cu seriozitate cerințele legitime ale guvernului R. D. Vietnam, ale opiniei publice progresiste americane și mondiale — se arată în declarația publicată la Hanoi. Totuși, în cel-priveste, guvernul R. D. Vietnam se declară dispus să numească un reprezentant care să stabilească contactul cu un reprezentant al S.U.A. pentru a hotărî, împreună cu partea americană, încetarea necondiționată a bombardamentelor S.U.A. și a altor acte de război împotriva R. D. Vietnam, astfel încât să poată începe convorbirile”.

Poziția adoptată de guvernul R. D. Vietnam se înscrie pe linia eforturilor consecutive pe care acesta le-a depus pentru o reglementare a conflictului care să țină seama de interesele vitale

Secretariatul Federal pentru Informații a difuzat joi corespondenților presei străine următorul comunicat: „Vece Executivă Federală a discutat, în sedința de miercuri, o serie de probleme din domeniul relațiilor cu străinătatea, printre care și proiectul de tratat cu privire la neproliferarea armelor nucleare. Pornind de la importanța neproliferării armelor nucleare pentru menținerea păcii și dezvoltării relațiilor internaționale pasnice, Vece Executivă Federală s-a pronunțat pentru încheierea tratatului cu privire la interzicerea răspîndirii tuturor tipurilor de arme nucleare. Totodată, Vece Executivă Federală consideră că tratatul cu privire la neproliferarea armelor nucleare trebuie să ducă la întreprinderea de măsuri concrete în direcția încheierii procesului de dezarmare generală și să exprime interesele comunității internaționale largi. În acest scop, Iugoslavia va sprijini toate eforturile care duc la îmbunătățirea proiectului de tratat.”

HELSENKI 4. — Trimișii speciali Agerpres, Nicolae Ionescu și Mircea S. Ionescu, transmiț: Joi seara, președintele Consiliului de Miniștri al Republicii Socialiste România, Ion Gheorghe Maurer, a oferit la restaurantul Kalastajatorppa un dîneu în onoarea primului ministru finlandez, Mauno Koivisto.

La dîneu au participat Urho Kekkonen, președintele Republicii Finlanda, Vieno Sukselainen,

președintele Parlamentului, Ahti Karjalainen, ministrul afacerilor externe, Vaino Leskinen, ministrul industriei, Johannes Virolainen, ministrul educației, S. E. Suorttanen, ministrul apărării, Jaakko Enaiauri, cancelarul justiției, alți membri ai guvernului, deputați, oameni de știință și cultură, reprezentanți ai vieții politice și economice din Helsinki, precum și K. Makela, ambasadorul Finlandei la București.

Adresîndu-se președintelui Republicii Finlanda, primul ministru și celorlalți participanți la dîneu, șeful guvernului român a spus:

Folosesc prilejul oferit de prezența dumneavoastră la acest dîneu spre a vă exprima încă o dată cele mai călduroase mulțumiri pentru ospitalitatea și simpatia cu care sîntem permanent înconjuși — expresie manifestată a sentimentelor prietenești reciproce împărtășite de popoarele noastre.

La Helsinki, unde eleganța arhitectonică se îmbină atât de fericit cu farmecul naturii, în frumosul oraș Tampere, în unitățile industriale și în centrul orașului român a spus:

Adresîndu-se președintelui Republicii Finlanda, primul ministru și celorlalți participanți la dîneu, șeful guvernului român a spus:

Toastul președintelui Consiliului de Miniștri al Republicii Socialiste România

Adresîndu-se președintelui Republicii Finlanda, primul ministru și celorlalți participanți la dîneu, șeful guvernului român a spus:

Folosesc prilejul oferit de prezența dumneavoastră la acest dîneu spre a vă exprima încă o dată cele mai călduroase mulțumiri pentru ospitalitatea și simpatia cu care sîntem permanent înconjuși — expresie manifestată a sentimentelor prietenești reciproce împărtășite de popoarele noastre.

La Helsinki, unde eleganța arhitectonică se îmbină atât de fericit cu farmecul naturii, în frumosul oraș Tampere, în unitățile industriale și în centrul orașului român a spus:

Adresîndu-se președintelui Republicii Finlanda, primul ministru și celorlalți participanți la dîneu, șeful guvernului român a spus:

terală a colaborării româno-finlandeze pentru extinderea și diversificarea cooperării dintre România și Finlanda în domeniul industriei, comerțului, ca și pe alte planuri, ale științei, culturii, eforturilor pentru pace.

Ne exprimăm, de asemenea, satisfacția față de apropierea sau chiar concordanțele ce se manifestă în aprecierea unor probleme acute ale vieții internaționale. În mod deosebit așa dori să subliniez identitatea punctelor noastre de vedere în ce privește necesitatea de a se asigura respectarea principiilor unanim recunoscuți ale relațiilor dintre state, a normelor de justiție și conduită morală pe care le impun experiența internațională și realitățile contemporane — norme la a căror temelie să află dreptul fiecărui popor de a-și decide singur soarta, principiile independenței și suveranității naționale, egalității, neamestecului în treburile altora, avantajul reciproc. Aceste norme, a căror promovare și înrădăcinare constituie după părerea noastră, astăzi mai mult decît orînd, cheia dezlegării pasnice a problemelor contemporaneității — au o funcție multiplă: favorizînd afirmarea personalității fiecărei națiuni, dezvoltarea sa independentă, conform voinței proprii, fără presiuni și amestec străin — ele asigură totodată buna conviețuire între popoare, conduc la eliminarea surselor de tensiune și suspiciuni. La creșterea încrederii dintre state, la consolidarea păcii în lume.

Bazîndu-se pe aceste norme, dezvoltarea relațiilor bilaterale între state, fără deosebire de sistem social, extinderea cooperării dintre ele, crează posibilități certe pentru îmbunătățirea raporturilor și in-

sănătoșirea atmosferei internaționale. Tocmai de aceea, dați-mi voie să consider că întărirea relațiilor de prietenie și colaborare româno-finlandeze corespunde pe deplin a tuturor intereselor directe ale popoarelor noastre, ci și telurilor de pace și înțelegere ale națiunilor din întreaga lume.

„Însăși experiența comună confirmă marea importanță pe care o au contactele directe între reprezentanții statelor pentru buna cunoaștere și multiplicarea relațiilor reciproce. În această suită de idei așa dori să remarc efectele atât de pozitive pe care vizita în România a ministrului de afaceri externe al Finlandei, domnul Karjalainen, le-a avut pentru evoluția rodnică și îmbucurătoare a prieteniei româno-finlandeze”.

Așteptăm cu multă plăcere vizita în România pe care Excelența Voastră, domnule președinte, ați avut bunăvoința să-o acceptați, precum și vizita dv. domnule prim-ministru în sănătatea dv. domnilor miniștri și a tuturor celor prezente, pentru prietenia și colaborarea trainică româno-finlandeză!

Toastul primului ministru al Finlandei

Răspunzînd, premierul finlandez a exprimat cele mai calde mulțumiri, în numele guvernului finlandez, în numele său personal și în numele tuturor oficialităților finlandeze prezente, pentru dîneul oferit în ultima seară a vizitei sale în Finlanda de președintele Consiliului de Miniștri al Republicii Socialiste România.

„Aceasta ne permite să ne înțîmînim încă o dată și să continuăm schimbul de vederi foarte interesant și fructuos pe care l-am avut în ultimele zile. Așa vreau să vă prezint regretul meu personal, deoarece probleme importante și urgente ale guvernului pe care l-am format în urmă cu numai două săptămîni, m-au împiedicat să fiu în întregime la dispoziția dv., așa cum aș fi dorit cu ocazia cu am pierdut amănuntele de a vă cunoaște mai bine și de a vă putea bucura de remarcabilele dv. personalitate plină de spirit, roșind o mare experiență. Vă pot asigura domnule președinte al Consiliului de Miniștri, că dv., colaboratorul dv., domnul ministru al afacerilor externe, Mănescu, ca și toate personalitățile care vă însoțesc, au curerit inimile noastre încă de la prima noastră înțîmînire, creînd o atmosferă de prietenie și de sinceritate”.

Faptul că am constatat satisfacția dv. în legătură cu reușita acestei vizite ne face o mare plăcere. Desigur, noi am încercat să facem tot ce ne stă cu putință, dar reușita vizitelor depinde, în primul rînd, de oaspeții și într-adevăr amabilitatea dv., spiritul dv., strălucit și sinceritatea dv., fără rezerve au creat cele mai bune condiții pentru succesul acestei vizite, relativ scurtă. Vă mulțumesc încă o dată pentru faptul că ați acceptat cu atita amabilitate invitația noastră și ați făcut această vizită care ia sfârșit acum.

Mă alătur bucuros concepției dv. asupra importanței și utilității vizitelor bilaterale. Acestea ne dau posibilitatea să cunoaștem condițiile de trai din țările noastre și în consecință să înțelegem mai bine problemele și chiar dificultățile pe care încercăm să le rezolvăm în țările respective. Datorită contactelor personale aceste vizite oferă, de asemenea, posibilitatea de a promova încrederea reciprocă și dezvoltarea relațiilor între două țări. În acest spirit am plăcea să vă mulțumesc domnule președinte al Consiliului de Miniștri pentru amabila invitație de a vizita România pe care ați binevoit să o adresați mieși mele și mie, precum și ministrului afacerilor externe și doamnei Karjalainen. Pot

să vă asigur că vom face această vizită cu cea mai mare plăcere la o dată pe care o vom stabili de comun acord.

Domnule președinte al Consiliului de Miniștri, Domnule ministru al afacerilor externe,

Vizita dv. în Finlanda și întrevăderile pe care le-am avut au fost animate de o simpatie și o prețuire reciprocă și, în primul rînd, de o mare încredere și de o sinceritate fără rezerve. Aceasta a caracterizat, de asemenea, raporturile și atitudinea reciprocă a țărilor și popoarelor noastre și sint sigur că vom fi de acord să continuăm, în acest sens, eforturile noastre comune tinzînd la dezvoltarea relațiilor între Finlanda și România, în interesul și pentru prosperitatea țărilor noastre.

În acest spirit, ridic paharul în sănătatea domnului Nicolae Ceausescu, președintele Consiliului de Stat al României, în sănătatea dv. domnule președinte al Consiliului de Miniștri, și domnule ministru al afacerilor externe, pentru fericirea și succesul poporului român, pentru dezvoltarea și întărirea relațiilor finlandezo-române, ca și în sănătatea și pentru succesele personale ale tuturor celor prezenți aici.

LUCRĂRILE PLENAREI C. C. AL P. C. D. N. CEHOSLOVACIA A fost ales noul Prezidiu

PRAGA 4 (Agerpres). C.T.K. transmite: Plenara C.C. al P.C. din Cehoslovacia a ales în seara de joi seara, prin vot secret, noul Prezidiu al C.C. al P.C. din Cehoslovacia, din care fac parte tovarășii: Frantisek Barbirek, Vasil Bilak, Oldrich Cernik, Alexander Dubcek, Drahomir Kolder, Frantisek Kriegl, Jan Piller, Emil Rigo, Josef Smrkovsky, Josef Spacek și Oldrich Svestka.

Ca membri supleanți ai Prezidiului au fost aleși tovarășii: Antonin Kapek, Jozef Lenart, Martin Vaculik.

Ca membri ai Secretariatului au fost aleși tovarășii Alexander Dubcek, Cestmir Cisar, Alois Indra, Drahomir Kolder, Jozef Lenart, Zdenek Mlynar, Vlastav Slavik, Stefan Sadovsky și Oldrich Volevik.

Secretarii ai C.C. al P.C. sînt tovarășii Alexander Dubcek, prim-secretar, Cestmir Cisar, Drahomir Kolder și Stefan Sadovsky, precum și tovarășii Alois Indra și Jozef Lenart, aleși la această plenară.

Tovarășul Milos Jakes a fost confirmat în funcția de președinte al Comisiei centrale de revizie și control a P.C.C.

Tovarășul Vasil Bilak a fost confirmat în funcția de prim-secretar al C.C. al P.C. din Slovacia.

Plenara C.C. al P.C.C. a recomandat comisiunilor — membri ai guvernului — ca să propună actualului guvern să-și dea demisia. Plenara a adoptat apoi recomandarea către președintele republicii ca formarea noului guvern să fie încredințată tovarășului Oldrich Cernik.

Plenara a hotărît să aprobe demisia tov. Bohuslav Lasticova din funcția de președinte al Adunării Naționale și să recomande în această funcție pe tovarășul Josef Smrkovsky.

Plenara și-a exprimat acordul cu eliberarea tov. Antonin Novotny din funcția de președinte al Comitetului Central al Frontului Național și a recomandat în această funcție pe tov. Frantisek Kriegl.

Lucrările plenarei continuă.

Secretariatul Federal pentru Informații a difuzat joi corespondenților presei străine următorul comunicat: „Vece Executivă Federală a discutat, în sedința de miercuri, o serie de probleme din domeniul relațiilor cu străinătatea, printre care și proiectul de tratat cu privire la neproliferarea armelor nucleare. Pornind de la importanța neproliferării armelor nucleare pentru menținerea păcii și dezvoltării relațiilor internaționale pasnice, Vece Executivă Federală s-a pronunțat pentru încheierea tratatului cu privire la interzicerea răspîndirii tuturor tipurilor de arme nucleare. Totodată, Vece Executivă Federală consideră că tratatul cu privire la neproliferarea armelor nucleare trebuie să ducă la întreprinderea de măsuri concrete în direcția încheierii procesului de dezarmare generală și să exprime interesele comunității internaționale largi. În acest scop, Iugoslavia va sprijini toate eforturile care duc la îmbunătățirea proiectului de tratat.”